



EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0247/2012

19.7.2012

JELENTÉS

az oktatásról, képzésről és az Európa 2020 stratégiáról
(2012/2045(INI))

Kulturális és Oktatási Bizottság

Előadó: Mary Honeyball

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	12
VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	14
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	19

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az oktatásról, képzésről és az Európa 2020 stratégiáról

(2012/2045(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165. és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 14. cikkére,
- tekintettel a „2012. évi éves növekedési jelentés” című, 2011. december 23-i bizottsági közleményre (COM(2011)0815),
- tekintettel az „Oktatás és képzés az intelligens, fenntartható és befogadó Európában” című, 2011. december 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0902),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az oktatás és képzés szociális dimenzióiról szóló, 2010. május 11-i tanácsi következtetésekre¹,
- tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre²,
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság – a fiatalok tanulási célú mobilitásának ösztönzése” című, 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra³,
- tekintettel az iskolai lemorzsolódás felszámolásáról szóló, 2011. december 1-jei állásfoglalására⁴,
- tekintettel az Európai Unióban a korai oktatásról szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a „Kulcskompetenciák a változó világban: az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósítása” című, 2010. május 18-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az egész életen át tartó tanulásnak a tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében történő megvalósításáról – az „Oktatás és képzés 2010”

¹ HL C 135., 2010.5.26., 2. o.

² HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

³ HL C 199., 2011.7.7., 1. o.

⁴ HL C 77. E, 2012.3.16., 27. o.

⁵ HL C 227., 2011.8.2., 332. o.

⁶ HL C 161. E, 2011.5.31., 8. o.

munkaprogram megvalósításáról szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására¹,

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0247/2012),
- A. mivel annak ellenére, hogy történt némi javulás az oktatás és a képzés terén, a legtöbb európai polgár nem vesz részt az egész életen át tartó tanulásban, és egyes mutatók aggodalomra adnak okot; mivel a közismereti oktatás és szakképzés mellett ki kellene emelni a felnőttoktatás, valamint a közművelődés jelentőségét;
- B. mivel az egész életen át tartó tanulás stratégiáit sok tagállamban nem megfelelően hajtják végre annak ellenére, hogy azok az EU 2020 stratégia fontos részét alkotják;
- C. mivel az oktatási és képzési szakpolitikáknak életkortól, fogyatékoságtól, nemtől, faji vagy etnikai származástól, vallástól vagy meggyőződéstől, szexuális irányultságtól, nyelvi és társadalmi-gazdasági háttértől függetlenül mindenkinek lehetőséget kell adniuk az egész életen át tartó tanulásra;
- D. mivel a különböző csoportok számára még mindig korlátozottan állnak rendelkezésre tanulási lehetőségek, és ezek alig igazodnak az igényeikhez; mivel az őslakos népeknek, valamint a különböző nyelvi és kulturális kisebbségeknek lehetőséget kellene adni a saját nyelven való tanulásra;
- E. mivel az EU-nak a jelenlegi válságból való kilábaláshoz elsősorban az oktatáson, a tudáson, az innováción, valamint megfelelő szociálpolitikákon alapuló gazdasági növekedésre van szüksége, és ahhoz, hogy túljusson ezen a kritikus időszakon, fontos, hogy az EU 2020 stratégia keretében ezen a területen ténylegesen és maradéktalanul végrehajtsák a szakpolitikákat;
- F. mivel a tagállamok felelőssége az oktatási és képzési politikák kidolgozása, és mivel e területek megfelelő állami finanszírozást igényelnek annak biztosítása érdekében, hogy az oktatáshoz szociális, gazdasági, faji és politikai megkülönböztetés nélkül egyformán hozzáférjen mindenki;
- G. mivel a megszorító intézkedések és következőképpen az oktatási és képzési rendszerek költségvetésének uniós szintű lefaragása a kohézió és a növekedés egyik legfontosabb hajtóerejét és a tudásalapú gazdaság létrehozására irányuló célkitűzést veszélyezteti;
- H. mivel a tagállamoknak továbbra is együtt kell dolgozniuk és meg kell osztaniuk egymással bevált módszereiket, hogy előmozdítsák nemzeti oktatási és képzési rendszereik fejlődését;
- I. mivel az elégtelen nyelvismeret továbbra is hatalmas akadályt jelent az oktatási és képzési célú mobilitás előtt;
- J. mivel a sikeres oktatási és képzési stratégiának a tanulóknak a személyes fejlődésükhöz és

¹ HL C 45. E, 2010.2.23., 33. o.

aktív polgári részvételükhöz szükséges készségekkel történő ellátását is célul kell kitűznie;

- K. mivel az egész életen át tartó tanulás a jelenlegi demográfiai viszonyok tükrében élethosszig tartó tanulást jelent, és mivel a továbbiakban jobban figyelembe kell venni az idősebbek által felhalmozott ismeretekben rejlő potenciált;
 - L. mivel az új technológiákban való jártasság jelentősen megkönnyíti az egész életen át tartó tanulás céljainak megvalósulását;
 - M. mivel az egész életen át tartó tanulás egy hosszan tartó folyamat, amelynek végig kell kísérnie az ember egész életét, a színvonalas kisgyermekkorai neveléstől a nyugdíjasoknak szervezett oktatásig;
 - N. mivel a minden gyermeknek biztosított színvonalas kisgyermekkorai létesítmények és nevelés a jövőre szóló befektetés, és az egyén és a társadalom számára egyaránt jelentős hasznot hoz;
 - O. mivel az iskolai lemorzsolódásnak komoly következményei vannak úgy az egyénre, mint az EU társadalmi és gazdasági fejlődésére nézve;
 - P. mivel további újítási lehetőségeket kell mérlegelni az egyetem előtti szakaszban nyújtott diáktámogatások terén;
 - Q. mivel az oktatás és képzés elérhetősége kulcsfontosságú kihívás a társadalmi befogadás, a kohézió és a szegénység elleni küzdelemhez való további hozzájárulás terén is;
 - R. mivel az európai, nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak együtt kell működniük, hogy sikeresen kezelni tudják az Európa előtt álló aktuális problémákat;
1. tudomásul veszi a fent említett „Oktatás és képzés az intelligens, fenntartható és befogadó Európában” című bizottsági közleményt;
 2. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi válság előtt a tagállamok nagyon különböző teljesítményt nyújtottak azon a téren, hogy az oktatásban, képzésben és az egész életen át tartó tanulásban milyen mértékben vesz részt az összes korosztály, az összesített uniós átlag pedig elmaradt a nemzetközi átlagoktól;
 3. rámutat, hogy egyes tagállamok a jelenlegi gazdasági helyzet miatt lefaragták az oktatási és képzési költségvetést, azonban úgy véli, hogy az ilyen rendkívüli stratégiai értékkel bíró befektetéseket meg kell őrizni, sőt növelni kell; hangsúlyozza, hogy az Unió többéves pénzügyi kerete előírja, hogy az EU hosszú távú költségvetésén belül a legnagyobb százalékos növekedést az oktatásnak és a kapcsolódó ágazatoknak kell biztosítani;
 4. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretben jóvá kell hagyni az oktatásra és a kapcsolódó ágazatokra szánt költségvetés növelését; felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó nemzeti stratégiájukat, és biztosítsanak hozzá megfelelő pénzügyi forrásokat, mivel ez az „Oktatás és képzés 2020” stratégia keretében meghatározott célkitűzések teljesítéséhez rendelkezésre álló legjobb

eszköz,

5. kiemeli, hogy a rossz oktatási teljesítmény, az iskolai lemorzsolódás és az oktatási és képzési rendszereken belüli társadalmi egyenlőtlenségek, valamint azok tagállamok fejlődésére gyakorolt hatásának gazdasági költségei lényegesen magasabbak, mint a pénzügyi válság költségei, és a tagállamoknak már most is évről évre meg kell fizetniük ezt az árat;
6. kéri a tagállamokat, hogy részesítsék előnyben a jövőbeni növekedésbe és a gazdasági egyensúlyba való befektetésnek minősülő oktatási, képzési, ifjúsági, az egész életen át tartó tanulásra fordított, kutatási és innovációs, nyelvi, valamint a kulturális különbözőséggel kapcsolatos képzésre fordított kiadásokat, ugyanakkor gondoskodjanak az ilyen befektetések hozzáadott értékéről; e tekintetben ismételten hangsúlyozza, hogy – amint azt az éves növekedési és foglalkoztatási jelentésben a Bizottság a tudásalapú gazdaságok számára szükséges minimumként ajánlotta – törekedjenek a GDP legalább 2%-ának a felsőoktatásba való befektetésére;
7. emlékeztet, hogy a tagállamoknak – annak érdekében, hogy a jövőben felvehessék a versenyt az új világhatalmakkal – meg kell valósítaniuk az Európa 2020 stratégia alapvető célkitűzéseit, amelyek az oktatás területén a következők: 3%-os arány elérése a kutatásba történő befektetések esetében, az egyetemi végzettséggel rendelkező fiatalok arányának 40%-ra növelése, valamint az iskolai lemorzsolódás arányának 10% alá csökkentése;
8. hangsúlyozza a kutatás jelentőségét egy ambiciózus oktatási és képzési stratégiában; ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további lépéseket az e terület felé törekvő fiatalok számának növelésére;
9. emlékeztet, hogy külön figyelmet kell fordítani a fiatalokra, mivel az uniós munkanélküliségi ráta több mint 20%-ra nőtt, egyes tagállamokban vagy régiókban pedig elérte az 50%-ot, és hogy a fiatalokat, különösen a képzetlenebbeket rendkívül súlyosan érinti a jelenlegi válság; külön kiemeli, hogy a fiatalok munkanélküliségével kapcsolatos megtakarítási programoknak az Unió egyes államaiban, különösen a déli államokban káros hatásai voltak, és többek között más országokba, köztük harmadik országokba is irányuló „agyelvándorlás” következett be; emlékeztet továbbá, hogy a mai tanulók közül hétből egy (14,4%) pusztán alsó középfokú végzettséggel kerül ki az iskolarendszerből, és nem vesz részt semmilyen további oktatásban vagy képzésben;
10. felhívja a figyelmet a néhány tagállamban meglévő duális szakképzési rendszerekre, amelyek biztosítják az elmélet és a gyakorlat összekapcsolását, és jobban lehetővé teszik a belépést a munka világába, mint a tisztán iskolai képzési formák;
11. javasolja a tagállamoknak, hogy a pénzügyi paktum szerint számított tagállami deficitből vonják le az oktatási és képzési befektetéseket, mivel azok az EU 2020 stratégia célkitűzéseivel összhangban álló biztos helyreállítás kulcsfontosságú hajtóerejének tekinthetők;
12. felhívja az uniós intézményeket, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a világosabb, célirányosabb és az új társadalmi kihívásokhoz igazodó ifjúságpolitika uniós szintű kidolgozására; a fiatalok jelenlegi generációja úgy érzi, hogy nem tudja majd elérni

ugyanazt a szintű jólétet, amit az előzőnek sikerült;

13. különösen arra kéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket azon fiatalok vonatkozásában, akik valószínűleg hamar elhagyják az iskolát, nem vesznek részt az oktatásban, képzésben, vagy akiknek nincs állásuk, hogy színvonalas oktatást, képzéseket és ifjúsági garanciarendszereket kínáljanak számukra, hogy megszerezhessék a munkaerőpiaci beilleszkedésükhöz szükséges készségeket és tapasztalatokat, és egyesek esetében elősegítve az oktatási rendszerbe való visszailleszkedésüket; ezzel párhuzamosan kéri, hogy a nemzeti oktatási rendszerek sokszínűségének figyelembevételével fordítsanak külön figyelmet a szakoktatásra és szakképzésre a felsőfokú oktatási rendszerekben; kéri a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a fiatalok valódi munkatapasztalatot szerezhessenek és gyorsan beléphessenek a munkaerőpiacra; hangsúlyozza, hogy a gyakornokoskodás fontos a tanulmányok szempontjából és a tanterv részét kell képezze;
14. felhívja a figyelmet arra, hogy a válság különösen a fiatalok foglalkoztatásában érezteti negatív hatását; hangsúlyozza ezért, hogy az iskola befejezése után nyomon kell követni, hogy a friss diplomások milyen hamar kapnak végzettségüknek és tudásuknak megfelelő munkát, és ezen adatok alapján kell megállapítani az oktatási és képzési rendszerek minőségét és kezdeményezni a rendszerek lehetséges kiigazítását;
15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy következetesen dolgozzanak az ECVET, a Europass és az Európai Képesítési Keret bevezetésén, megvalósításán és továbbfejlesztésén;
16. hangsúlyozza, hogy a fiataloknak meghatározó szerepe van a 2020-ra szóló uniós kiemelt célok – a foglalkoztatás, a kutatás és innováció, az éghajlat és energia, az oktatás és a szegénység elleni küzdelem – megvalósításában;
17. kiemeli, hogy az informális és nem formális oktatás fontos szerepet játszik az értékek, a képességek és a készségek fejlesztésében, különösen a fiatalok esetében, valamint a polgárság tanulása és a demokratikus szerepvállalás szempontjából; kéri a Bizottságot, hogy az új oktatási és ifjúsági programok, valamint a polgársággal foglalkozó programok keretében biztosítson támogatást, többek között pénzügyi támogatást is, az informális és nem formális oktatásnak;
18. szem előtt tartva, hogy Európában tagadhatatlanul demográfiai változás zajlik, felhívja az egyetemeket, hogy terjesszék ki a tanuláshoz való hozzáférést és korszerűsítsék a tantervet, hogy az európai népesség készségeinek javítása érdekében foglalkozzanak az új kihívásokkal anélkül, hogy ez megkérdőjelezné az ismeretek átadásával kapcsolatos egyetemi feladataikat; ennek kapcsán rámutat a nem hivatalos oktatás és az informális tanulás támogatásának és elismerésének fontosságára;
19. bátorítja a magánszféra szereplőit, különösen a kkv-k, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalmi szereplők és a felsőoktatási intézmények/egyetemek közötti párbeszédet annak előmozdítása érdekében, hogy a hallgatók elsajátítsák a munkaerőpiaci beilleszkedésükhöz szükséges ismereteket és készségeket; emlékezteti a munkáltatókat a munkaköri orientáció fontosságára, mivel ez elősegíti a fiatalok beilleszkedését a munka világába,

20. emlékeztet arra, hogy a kreativitás az új tudásalapú gazdaság lényegi eleme; hangsúlyozza, hogy a kreatív ágazat jelentős és növekvő mértékben járul hozzá a gazdasághoz, az unió GDP-jének 4,5%-át képviseli, és 8,5 millió munkahelyet biztosít;
21. rendkívül fontosnak tartja a szinergiát a munkaerő-kínálat és a munkaerőpiac felszívóképessége között;
22. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási közszolgálatok fontos szerepet töltenek be az álláskeresőknek szóló támogatási és tanácsadási politikákban, elsősorban az álláskereséshez vagy a képzések kereséséhez nyújtott támogatás esetében; hangsúlyozza, hogy e munkakeresők közül többnek kell megfelelő, a munkaerőpiacra való visszatérésüket megkönnyítő képzést biztosítani, és ezért felkéri a tagállamokat, hogy fordítsanak erre megfelelő forrásokat;
23. hangsúlyozza annak meghatározó jelentőségét, hogy célzott programok kidolgozása és megvalósítása révén a fogyatékkal élők számára elérhetővé tegyék az egész életen át tartó tanulást, és problémáikat beemeljék az általános rendeltetésű programokba is; ennek kapcsán külön figyelmet kell fordítani arra, hogy a fogyatékos és az egész életen át tartó tanulás közötti különleges viszony jelentős szerepet töltsön be a társadalmi kirekesztés jelenségeinek megakadályozásában, beleértve a fogyatékkal élők munkaerő-piaci beilleszkedésének hatékony elősegítését, mivel az ezzel kapcsolatos vizsgálatok szerint a fogyatékos emberek iskolai végzettsége alacsonyabb az átlagnál, és rendkívül alacsony a részvételük ezekben a programokban;
24. emlékeztet arra, hogy elsősorban a munkaadók felelőssége, hogy a nemek közti egyenlőséget megfelelően szem előtt tartva mindenki számára elérhetővé tegyék az egész életen tartó tanulást; arra bátorítja a munkaadókat, hogy a képzéshez való jogok láthatóságának javításával könnyítsék meg a folyamatos képzést a munkavállalók teljes pályafutása során, biztosítva a képzések elérhetőségét minden munkavállaló számára, valamint megfelelően értékelve a munkavállalók pályafutása alatt a folyamatos képzéssel megszerzett tudást, további szakosodást és szakmai előrelépési lehetőséget biztosítva számukra;
25. felszólít arra, hogy fokozni kell a formális és nem formális tanulással – beleértve az önkéntességet is – szerzett ismeretek és képesítések tanúsítása és elismerése európai rendszerének létrehozására és végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, ezáltal javítva a nem formális tanulás és a formális oktatás közti alapvető fontosságú kapcsolatokat, valamint a nemzeti, és a határokon átnyúló oktatási és munkaerő-piaci mobilitást;
26. megállapítja, hogy az egyes országok oktatási és képzési rendszerei között nagyok a különbségek, és kéri, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával az időközi jelentés mellett minden egyes tagállam számára adjanak ki a meglévő szakpolitikáik aktualizálását és nemzeti oktatási rendszereik fejlesztését szolgáló, hasznos útmutatást;
27. az Unió és nemzetközi partnerei valamint a szomszédos országok között az oktatás és képzés terén folytatott politikai párbeszéd és együttműködés fokozása révén felszólít az uniós politikák külső dimenziójának erősítésére, melynek célja a) a gazdasági, társadalmi és politikai téren fennálló kölcsönös függőség növekedésének tükrözése, b) hozzájárulás az Európa 2020 stratégia külső dimenziójának végrehajtásához és c) a stabilitás, a jólét és

a jobb foglalkoztatási lehetőségek támogatása a partnerországok polgárai számára, mindeközben jobb eszközök dolgozva ki a képzett munkaerő Európába irányuló migrációjának kezelésére és elősegítésére, az európai demográfiai fejlemények következtében a készségek terén jelentkező hiányok és hiányosságok ellensúlyozása érdekében;

28. emlékeztet arra, hogy a globális oktatási piac szereplőiként a szakoktatási és szakképzési rendszereket szélesebb körben össze kell kapcsolni a világgal annak érdekében, hogy megőrizhessék aktualitásukat és versenyképességüket, és azoknak sokkal inkább képessé kell válniuk arra, hogy más európai és harmadik országokból diákokat vonzzanak, oktatást és képzést biztosítva számukra, valamint megkönnyítve készségeik elismerését; hangsúlyozza, hogy a demográfiai változások és a nemzetközi migráció még időszerűbbé teszi ezeket a kérdéseket;
29. hangsúlyozza, hogy noha kialakulófélben van az európai oktatási és képzési térség, a mobilitási akadályok felszámolásának célkitűzését még nem sikerült elérni, a szakoktatási és szakképzési rendszerek tanulóinak mobilitása pedig továbbra is alacsony; hangsúlyozza, hogy a szakoktatási és szakképzési rendszerek tanulói és tanárai országok közötti mobilitásának jelentős mértékű növelése, valamint a külföldön szerzett tudásuk, készségeik és kompetenciáik elismerése fontos jövőbeli kihívást jelent, valamint hogy jobb és célzottabb tájékoztatásra és pályaeorientációra is szükség van ahhoz, hogy több külföldi diák számára váljanak vonzóvá szakoktatási és szakképzési rendszereink;
30. sajnálja, hogy az „Oktatás és képzés az intelligens, fenntartható és befogadó Európában” című bizottsági közlemény nem foglalkozik kellő terjedelemben a korai iskolai fejlesztéssel, és különösen annak nyelvi dimenziójával, annak ellenére, hogy az szerepel az Európa 2020 stratégia alapvető célkitűzései között; úgy véli, hogy az oktatásnak ezt a szakaszát kell a legfontosabbnak tekinteni az egyén jövőbeni iskolai végzettsége és az egyéni és társadalmi fejlődése szempontjából; hasznosnak véli a gyermekek motorikus és társas készségeinek erősítését, a kiegyensúlyozott érzelmi növekedés előmozdítását és a szellemi kíváncsiság ösztönzését célzó koragyermekkorai nevelést;
31. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze és támogassa a tagállamokat abban, hogy olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek már a legfiatalabb kortól a gyermekek valódi tanulmányi lehetőségeit támogatják;
32. határozott meggyőződése, hogy az egyes célcsoportok megfelelő érzékenységi korszaka és érettségi foka szerint kialakított koragyermekkorai nevelésbe és gondozásba való befektetés jobban megtérül, mint bármelyik másik oktatási szakasz esetében; rámutat, hogy az oktatás első éveibe való befektetés bizonyítottan csökkenti a későbbi költségeket; meggyőződése továbbá, hogy az oktatás sikere valamennyi szinten a jól képzett pedagógusoktól és folyamatos szakmai továbbképzésüktől függ, és ezért a pedagógusképzés megfelelő befektetéseket igényel;
33. hangsúlyozza, hogy a kisgyermek szakmai gondozására van szükség a gyermekek szocializációjának irányítása érdekében, különösen a nehéz szociális helyzetben lévő családok esetében;
34. kiemeli, hogy már a legfiatalabb korban szükség van kitűnő nyelvi készségek

elsajátítására, nem csak az EU hivatalos nyelvei, hanem a regionális és kisebbségi nyelvek vonatkozásában is, mivel ez teszi lehetővé az emberek nagyobb fokú mobilitását, ez biztosít számukra jobb hozzáférést a munkaerőpiachoz és nagyobb tanulási lehetőségeket, miközben ösztönzi a kultúrák közötti cserekapcsolatokat és a fokozottabb európai kohéziót is;

35. külön kiemeli, hogy ösztönözni kell a nyelvtanulási célú mobilitást annak a célnak az érdekében, hogy az Európai Unió valamennyi polgára anyanyelve mellett még két másik nyelvet ismerjen;
36. felhívja a figyelmet arra, hogy már az iskola előtt el kell kezdeni a nyelvtanulást, és üdvözli azon kezdeményezéseket, amelyek lehetővé teszik a tanulók számára, hogy anyanyelvüket írásban és szóban szabadon választható tantárgyként az iskolában sajátíthassák el, és így módon kiegészítő készségeket fejlesszenek ki;
37. úgy véli, hogy az aktív polgári szerepvállalás, az európai értékek, valamint a nyelvi és más értékes készségek és kompetenciák előmozdítása érdekében létfontosságú a mobilitás ösztönzése nagyratörő oktatási és kulturális közösségi programok révén, különösen a tanároknak, hallgatóknak és tanulóknak szóló csereprogramokkal, és elsősorban a nyelvek területén;
38. ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa az olyan újító megoldások kidolgozását az oktatás és képzés területén, amelyek nyelvi szempontból és műszaki értelemben is könnyen adaptálhatók, és amelyek beindítanak a mobilitást a többnyelvűség által kevésbé érintett ágazatokban;
39. elismeri az aktív idősor és nemzedékek közötti szolidaritás 2012-es európai évének fontos szerepét, és emlékeztet arra, hogy az EU számára fontos, hogy polgárai lehetőséget kapjanak a tanulásban – annak minden formájában – való részvételre az élet későbbi szakaszában is, és hogy az idősebb tanulók párbeszédet folytassanak a tanulást biztosító és támogató szolgáltatóknál dolgozó szakemberekkel;
40. emlékeztet, hogy a Grundtvig program célja a felnőttoktatási ágazat fejlesztésének támogatása, valamint a tanulmányi tapasztalatszerzésben részt vevők számának növelése; rámutat, hogy a felnőttoktatásban és az „alternatív” tanfolyamokon részt vevő tanulók, valamint az e szolgáltatásokat biztosító szervezetek tanítási és tanulási igényeit helyezze a középpontba; kéri a tagállamokat, hogy javítsák a felnőttoktatási szervezetek által kínált oktatás minőségét, és erősítsék a közöttük folyó együttműködést;
41. kiemeli, hogy elő kell mozdítani a meglévő uniós eszközöket, különösen a képzésre szánt strukturális alapokat;
42. hangsúlyozza, hogy a felnőttkori tanulás túlmutat a foglalkoztatással összefüggő tevékenységeken, és a formális oktatási és képzési rendszerekben a személyes, állampolgári és társas készségek fejlesztésére is egész életen át kiterjed, ahogy arra az egész életen át tartó tanulás programja is felhívja a figyelmet;
43. elismeri, hogy az idősebb emberek tevékenységei általában véve kedvezőek a társadalom számára, és hogy ezt a hatást elősegíti az olyan oktatási és képzési tevékenységekben való

részvételük, amelyeket az önmegvalósítás vagy a társas kapcsolatok érdekében végeznek;

44. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó statisztikákban szerepelniük kell a 65 év felettieknek is; rámutat, hogy mivel sok uniós országban emelkedik a nyugdíjkorhatár, és az emberek tovább maradnak munkában, figyelembe kell venni az említett korosztályon kívüli népesség alakulását;
45. elismeri a sportnak a nevelésben és képzésben betöltött szerepét, és következőképpen felkéri a tagállamokat, hogy fokozzák a sportba való befektetést, valamint mozdítsák elő az iskolai sportot az integráció elősegítése és az európai fiatalok körében a pozitív értékek kialakításának támogatása érdekében;
46. hangsúlyozza, hogy a helyi szintű játékosképzés alapvető a sport fenntartható fejlődése és társadalmi szerepe szempontjából, és támogatásáról biztosítja a sport azon irányító testületeit, amelyek a klubcsapatok helyileg képzett játékosainak minimális számát meghatározó lépésekkel fiatal, helyi játékosok oktatásába és képzésébe történő befektetésre ösztönzik a klubokat, sőt további lépésekre bátorítja őket;
47. szorgalmazza, hogy a tagállamok mérlegeljék a kis összegű támogatások szélesebb körű, minimális bürokráciával járó rendszere bevezetésének lehetőségét a szegényebb háttérrel rendelkező, egyetem előtt álló diákoknak, hogy továbbtanulásra ösztönözzék őket, és ezáltal hozzájáruljanak a társadalmi különbségek felszámolásához, valamint mindenki számára biztosítsanak több tanulási lehetőséget;
48. úgy véli, hogy többet kellene tenni a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területén diplomát szerző férfiak és nők közötti egyenlőtlenség csökkentése érdekében, amit jól példáz az a tény, hogy a végzős mérnökök között mindössze 20% a nők aránya;
49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Előzmények

Az „Oktatás és képzés 2020” az oktatás és képzés terén folyó európai együttműködés stratégiai kerete, és a korábbi „Oktatás és képzés 2010” munkaprogramra épül.

Az oktatási miniszterek és az Európai Bizottság két évente közös jelentést adnak ki az EU általános oktatási és képzési helyzetéről, és ebben értékelik a közös célok elérése felé tett előrehaladást.

A jelentés összefoglalja az „Oktatás és képzés 2010” stratégia végrehajtásának első, 2009–2011 közötti ciklusában történt intézkedéseket és fejleményeket, és kiemelt területeket javasol az európai szakpolitikai együttműködéshez a következő, 2012–2014-es ciklusban. Különösen arra hívja fel a figyelmet, hogy az oktatás és képzés terén folyó együttműködés hogyan támogathatja az „Európa 2020” stratégia célkitűzéseinek megvalósítását.

A jelentés legfontosabb megállapításai:

1. a politikai reformok mellett intelligens beruházásokra van szükség;
2. több erőfeszítés kell az Európa 2020 iskolai lemorzsolódásra és felsőfokú oktatásra vonatkozó, kiemelt céljának eléréséhez;
3. a legtöbb uniós polgár nem vesz részt az egész életen át tartó tanulásban;
4. az új készségek elsajátításához transznacionális mobilitás kell;
5. javítani kell az európai készségbázist.

A Bizottság javasolja, hogy ezek a területek kapjanak kiemelt helyet az „Oktatás és képzés 2020” stratégia következő munkaciklusában (2012–2014), hogy támogassák az Európa 2020 stratégia sikeres végrehajtását.

Az előadó főbb gondolatai

Bár a jelentésben van néhány nagyon jó ajánlás, számos fontos területtel nem foglalkozik közvetlenül.

Az egységes piacon a nyelvtudás az egyik legnagyobb lehetséges akadály a annak, hogy valaki az EU-n belül bárhol munkát vállalhasson. A nyelvismeret általában véve is hasznos, de az Európai Unióban a soknyelvűség működésünk létfontosságú része. Bár a nyelvvoktatáshoz sok országban jó források állnak rendelkezésre, meg kellene vizsgálnunk, mit tehetne még az Európai Unió a további igénybevétel ösztönzésére.

Tart a népesség előregedése, ezért – miközben a fiatalok nagyon fontosak – talán érdemes lenne tovább foglalkozni az idősebbek kilátásaival. Az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó statisztikákban 64 év feletti nem szerepelnek. Ez furcsa döntés, hiszen a továbbtanulási lehetőségekkel élők közül sokan kívül esnek ezen a korhatáron. Ehhez az is

hozzátartozik, hogy sok országban emelkedik a nyugdíjba vonulási kor – az emberek sokkal tovább maradnak munkában, így valószínűleg ideje lenne megfontolni, hogy az egész életen át tartó tanulás hogyan szólhatna tényleg az egész életre.

Gazdasági zavarok idején láthatjuk, hogy a kormányok és az EU mindenekelőtt a pénzügyi helyzetükkel foglalkoznak, és minden más kérdést ezzel összefüggésben néznek. Ez természetesen teljesen érthető, mégsem szabad szem elől vesztenünk azokat az embereket, akik napi szinten találkoznak az oktatással és képzéssel. Számos szereplőt lehet az iskolai lemorzsolódás kezelésére felhívni vagy kényszeríteni, de ezt a diákok, az iskolai tanáraik, szüleik és a többi érdekelt valószínűleg különbözőképpen ítélik meg. Ez a jelentés hangsúlyozza, hogy az oktatás kapcsán elsődlegesen a diák kilátásait és érdekeit kell vizsgálni.

A jelentés nem foglalkozik kellő terjedelemben a koragyermekkori fejlesztés kérdésével, noha sokak szerint a nevelésnek ez a szakasza a legfontosabb a személy jövőbeni iskolai végzettsége szempontjából. Az Európai Bizottság Gyermekgondozási Hálózata 1996-ban azt tanácsolta, hogy az európai országoknak legalább GDP-jük 1%-át a koragyermekkori nevelésre és gondozásra kellene fordítaniuk; ennek ellenére egy 2004-es OECD-tanulmány szerint ezt a beruházási szintet a vizsgált húsz országból csak öt teljesítette. Ez meglepő, mivel a kutatások szerint a koragyermekkori nevelésbe és gondozásba való beruházás jelentősebb eredményekkel jár, mint a bármely egyéb szakaszban eszközölt ráfordítás. Bizonytalan gazdasági környezetben és az agresszív megszorító intézkedések időszakában a korai iskoláztatás könnyen háttérbe szorul. Ez a jelentés rávilágít, hogy a korai oktatási szolgáltatások biztosítása nem luxus, amelynek költségei következmények nélkül csökkenthetők. Valójában a beruházás elmaradásáról szóló döntés olyan költségekkel jár, amelyek a döntés pillanatában talán nem érzékelhetők (pl. a lehetséges jövőbeli gazdasági nyereség csökkenése), de súlyosbíthatják a tagállamok pénzügyi stabilitására nehezedő terheket. Bizonyított tény, hogy a korai oktatásba való beruházás csökkenti a későbbi költségeket, például a kormányok a jövőbeli munkaerő megerősítése révén elkerülik a potenciális adóbevétel-kiesést. Az ilyen fajta beruházás csökkentheti továbbá az egészségügyi költségeket, a bűnözési és az antiszociális viselkedési arányokat.

Tovább kellene vizsgálni az egyetem előtti oktatási szakaszban nyújtott diáktámogatások gondolatát. Európa egész területére érvényes, hogy a szegényebb háttérrel rendelkező diákok családjá sokszor már jóval az egyetemista kor elérése előtt sem tudja finanszírozni az oktatásukat. Ezek a diákok úgy érzik, hogy az anyagi helyzetük miatt állást kell keresniük, és ezért lemorzsolódnak az oktatásból. A pénzügyi megszorítások a tanulás újrakezdését és a középiskolai szintre való belépést is megnehezítik. Sok országban voltak olyan rendszerek, amelyek közvetlenül a szegényebb háttérrel rendelkező diákoknak kínáltak pénzügyi támogatást, hogy folytathassák tanulmányaikat. Hasznos lenne megvizsgálni az ilyen rendszerek hatékonyságát.

6.7.2012

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Kulturális és Oktatási Bizottság részére

az oktatásról, képzésről és az Európa 2020 stratégiáról
(2012/2045(INI))

Előadó: Olle Ludvigsson

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Kulturális és Oktatási Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza az oktatásba és a képzésbe való beruházás jelentőségét az Európa 2020 stratégia céljainak elérése, valamint Európa versenyképességének megerősítése céljából, és arra s sürgeti a tagállamokat, hogy a költségvetési konszolidációs folyamatok ellenére fokozzák az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy a humántőkébe történő befektetést, valamint a korai iskolaelhagyás megelőzésére tett erőfeszítéseket nem költségeknek kell tekinteni, hanem az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához szükséges feltételeknek, és ezért nem csupán a versenyképesség tekintetében kell őket kiértékelni; kiemeli, hogy az oktatás alapvető emberi jog, amelyet mindenki számára biztosítani kell, különleges figyelmet fordítva a fiatalabb generációkra és a kiszolgáltatott csoportok tagjaira, beleértve azokat a személyeket is, akik vagy nem részesülnek oktatásban és képzésben, vagy nincs munkaviszonyuk;
2. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú oktatásba és képzési politikákba történő anticiklikus beruházások kulcsszerepet játszhatnak a gazdasági válság leküzdésében azáltal, hogy növelik Európa versenyképességét, segítik a munkaerőnek a változó munkaerőpiachoz való alkalmazkodását, erősítik a társadalmi összetartozást, valamint biztosítják, hogy az emberek olyan állások betöltésére szerezzenek képesítést, amelyek minőségi és fenntartható foglalkoztatottságot jelentenek;
3. emlékeztet arra, hogy magasabb szintű készségekre és ismeretekre van szükség a munkanélküliség csökkentése, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, a tanulók társadalmi, polgári és szakmai beilleszkedésének javítása, az önkéntes földrajzi

mobilitás elősegítése, az oktatási és szakmai mobilitás ösztönzése, valamint az uniós vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – megfelelő végzettségű és képzettségű munkaerővel való ellátása érdekében; hiszi, hogy e célok eléréséhez szükséges a képzést a munkaerő-piaci igényekhez igazítani, segíteni az oktatás, a szakmai képzés és a foglalkoztatottság közötti átmenetet, valamint megerősíteni az iskolák, a felsőoktatási intézmények és az üzleti szféra közötti együttműködést;

4. megjegyzi, hogy a diákok és a hallgatók részvétele az egyes mobilitási programokban a szakmai mobilitás és a foglalkoztathatóság növeléséhez szükséges készségek megszerzéséhez vezet;
5. elismeri, hogy a felnőttoktatásban és -képzésben rejlő lehetőségek bővítése és kihasználása nem az egyének és közösségek növekvő igényeivel, és nem a versenyképes gazdasággal és korszerű termelési tevékenységekkel összhangban történik;
6. hangsúlyozza a mindenki számára elérhető hatékony és konstruktív oktatási és pályaválasztási tanácsadás iránti igényt azért, hogy segítsék a tanulókat, a gyakornokokat és a munkavállalókat abban, hogy megtalálják a kedvüknek és érdeklődésüknek leginkább megfelelő oktatási és képzési útvonalakat; hangsúlyozza, hogy a strukturális munkanélküliség egyik fő oka az, hogy nincs összhangban egymással oktatás, képzés és munka; úgy véli, hogy elsősorban fel kell térképezni a képesítések terén a jövőben jelentkező igényeket, hogy a képzési kínálat a munkaerőpiac realitásához igazodjon; elismeri továbbá, hogy a munkaerő-piaci tendenciák előrejelzése minden érintett számára igen hasznos lehet tevékenységeik célzottabbá tételében és a tudatos döntések meghozatalában; hangsúlyozza, hogy szükséges fejleszteni és modernizálni a szakmai képzési programokat azért, hogy biztosítsák a készségeknek azon ágazati vállalatok új és egyre növekvő igényeihez való alkalmazkodását, amelyek nagy valószínűséggel minőségi és fenntartható állásokat kínálnak, leginkább azokban az ágazatokban, amelyek kapcsolódnak a fenntartható és inkluzív gazdasághoz, a környezetvédelmi átalakuláshoz és az információs és kommunikációs technológiákhoz; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a társadalomnak életben kell tartania a hagyományos mesterségeket is;
7. emlékeztet arra, hogy a kreativitás az új tudásalapú gazdaság lényeges eleme; hangsúlyozza, hogy a kreatív ágazat jelentős és növekvő mértékben járul hozzá a gazdasághoz, ami az unió GDP-jének 4,5%-át jelenti, és 8,5 millió munkahelyet biztosít;
8. úgy véli, hogy soha nagyobb szükség nem volt arra, hogy a munkaerő-piaci kereslet és kínálat aránya pontosan megfeleljen egymásnak azért, hogy elkerülhető legyen az ún. „ elvesztett generációk ” kialakulása;
9. úgy véli, hogy elengedhetetlen a szinergia a munkaerő-kínálat és a munkaerőpiac felszívóképessége között;
10. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási közszolgálatok nagyon fontos szerepet töltenek be az álláskeresőknek szóló támogatási és tanácsadási politikákban, elsősorban az álláskereséshez vagy a képzések kereséséhez nyújtott támogatás esetében; hangsúlyozza, hogy a munkát keresők közül többeknek kell megfelelő, a munkaerőpiacra való visszatérésüket megkönnyítő képzést biztosítani, és ezért sürgeti a tagállamokat, hogy teremtsék elő az ehhez szükséges forrásokat;

11. hangsúlyozza annak meghatározó jelentőségét, hogy nemcsak célzott programok kidolgozása és megvalósítása révén kell elérhetővé tenni a fogyatékkal élők számára az egész életen át tartó tanulást, hanem azzal is, hogy a fogyatékkal élők problémáit beemelik az általános rendeltetésű programokba is; ehhez kapcsolódva kiemelt figyelmet kell fordítani a fogyatékoság és az egész életen át tartó tanulás kapcsolatára azért, hogy elejét vegyünk a társadalmi kirekesztésnek, és hogy egyértelműen megerősítsük a fogyatékkal élők helyzetét a munkaerőpiacon mivel, a vonatkozó tanulmányok szerint, a fogyatékkal élők iskolai végzettsége alacsonyabb az átlagnál, ugyanakkor rendkívül alacsony a részvételi arányuk is a szóban forgó programokban;
12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a válság következtében csökken az oktatás számára nyújtott finanszírozás, és hiány mutatkozik a vállalkozások által kínált gyakornoki helyekben; hangsúlyozza a gyakornoki helyek fontosságát, különösen a fiatalok számára; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy elfogadhatatlan mértékben nő a nem fizetett gyakornoki állások száma, és arra kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg minimális követelményeket a magas minőségű szakmai gyakorlatok kínálatának és elvégzésének ösztönzésére a szakmai gyakorlatok minőségére vonatkozó európai keretről szóló javaslat minél előbbi elfogadásával; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak megfelelő oktatási és képzési reformokba kell befektetniük azért, hogy hatékonyabban léphessenek fel a gazdasági válsággal szemben, és megvalósíthassák az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti szintű gyakorlati és sajátos intézkedésekkel és megfelelő pénzügyi támogatással valósítsák meg az „ifjúsági garanciát” azért, hogy biztosítható legyen a fiatalok számára vagy a méltányos munkahely, vagy a tanulmányok folytatása, vagy egy újabb képzés elvégzése az iskola befejezését követő négy hónapon belül;
14. emlékeztet arra, hogy elsősorban a munkaadók felelőssége, hogy mindenki számára elérhetővé tegyék az egész életen tartó tanulást a nemek közötti esélyegyenlőség elvének kellő figyelembevételével; arra bátorítja a munkaadókat, hogy a továbbképzést a munkavállalók teljes pályafutása során segítsék elő a képzéshez való jogok láthatóságának javításával, a képzések minden munkavállaló számára elérhetővé tételével, valamint a munkavállalók pályafutása alatt a képzéssel megszerzett tudásuk megfelelő értékelésével, amelyek lehetővé teszik az esetleges további szakosodást és a munkában való előmenetelt;
15. arra sürgeti a tagállamokat, hogy a korai iskolaelhagyás jelenségének kezelése érdekében tűzzenek ki maguk elé ambiciózus célokat és alkalmazzanak innovatív politikákat; felszólít továbbá a változatos és rugalmas, az alapfokú szakképzési és továbbképző rendszer közötti szoros kapcsolattal rendelkező tanulási útvonalak kialakítására azért, hogy jelentősen javítsa a rendelkezésre álló képzések minőségét és eredményeit, és a különböző tanulók igényeihez való igazodást, továbbá a tanulást és a gyakorlati képzést a szakoktatás- és képzés területén jobb lehetőségekkel ötvöző kettős rendszerek bevezetését;
16. felszólít arra, hogy fokozni kell a formális és nem formális tanulással, beleértve az önkéntességgel szerzett képesítések tanúsítása és elismerése európai rendszerének létrehozására és végrehajtására irányuló erőfeszítéseket a nem formális és a formális oktatás közötti lényeges kapcsolatok erősítése érdekében, valamint mind a nemzeti, mind a határokon átnyúló munkaerő-piaci mobilitás javítása érdekében;

17. üdvözli egyrészt az oktatási és a képzési szolgáltatók, másrészt az üzleti és kutatási ágazat és a civil társadalom közötti hatékonyabb együttműködést mint a munkanélküliség csökkentésének egyik eszközét;
18. javasolja a közös oktatási és képzési kezdeményezések végrehajtását az egyes célcsoportok sajátos természetének, és az érintett földrajzi terület vagy szakmai ágazat szükségleteinek megfelelően;
19. felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamok közötti konstruktív együttműködést, valamint a tapasztalatok, a szakértelem és a helyes gyakorlatok cseréjét;
20. megállapítja, hogy az egyes országok oktatási és képzési rendszerei között nagyok a különbségek, és a szubszidiaritás elvével összhangban javasolja, hogy az eredményjelentés mellett minden egyes tagállam számára adjanak ki a meglévő szakpolitikák és a nemzeti oktatási rendszerek fejlesztésére vonatkozó javaslatokat tartalmazó útmutatót;
21. felszólít az uniós politikák külső dimenziójának megerősítésére az Unió, nemzetközi partnerei és a szomszédos országok között az oktatás és képzés terén folytatott politikai párbeszéd és együttműködés fokozásával azért, hogy tükrözze a növekvő gazdasági, társadalmi és politikai kölcsönös függőséget, hozzájáruljon az Európa 2020 stratégia külső dimenziójának végrehajtásához, támogassa a stabilitást, a jólétet és a jobb foglalkoztatási lehetőségeket a partnerországaink polgárai számára, mindeközben jobb eszközöket dolgozzon ki a képzett munkaerő Európába irányuló migrációjának kezelésére és elősegítésére az európai demográfiai fejlemények következtében a készségek terén jelentkező hiányok és hiányosságok ellensúlyozása érdekében;
22. emlékeztet arra, hogy a globális oktatási piac szereplőiként a szakoktatási és szakképzési rendszereket szélesebb körben össze kell kapcsolni a világgal annak érdekében, hogy megőrizhessék aktualitásukat és versenyképességüket, és azoknak sokkal inkább képessé kell válniuk arra, hogy más európai és harmadik országokból diákokat vonzzanak, oktatást és képzést biztosítva számukra, valamint megkönnyítve készségeik elismerését; hangsúlyozza, hogy a demográfiai változások és a nemzetközi migráció még időszerűbbé teszi ezeket a kérdéseket;
23. hangsúlyozza, hogy noha kialakulófélben van az európai oktatási és képzési térség, a mobilitási akadályokat még nem sikerült teljesen felszámolni, a szakoktatási és szakképzési rendszerek tanulóinak mobilitása pedig továbbra is alacsony; hangsúlyozza, hogy a szakoktatási és szakképzési rendszerek tanulói és tanárai országok közötti mobilitásának jelentős mértékű növelése, valamint a külföldön szerzett tudásuk, készségeik és kompetenciáik elismerése fontos jövőbeli kihívást jelent, valamint hogy jobb és célzottabb tájékoztatásra és pályáorientációra is szükség van ahhoz, hogy több külföldi diák számára tegyük vonzóvá szakoktatási és szakképzési rendszereinket;
24. hangsúlyozza, hogy fontos növelni az érdekelt felek, különösen a szociális partnerek részvételének és szerepvállalásának mértékét az oktatási és képzési programok tartalmának kidolgozásában, kifejlesztésében és megvalósításában.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	5.7.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 39 - : 3 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Adám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Andrea Zanoni
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Kinga Göncz, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Jan Kozłowski, Anthea McIntyre

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.7.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 29 - : 1 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Katarína Neved'alová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Ivo Belet, Nessa Childers, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Mitro Repo
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Evžen Tošenovský